

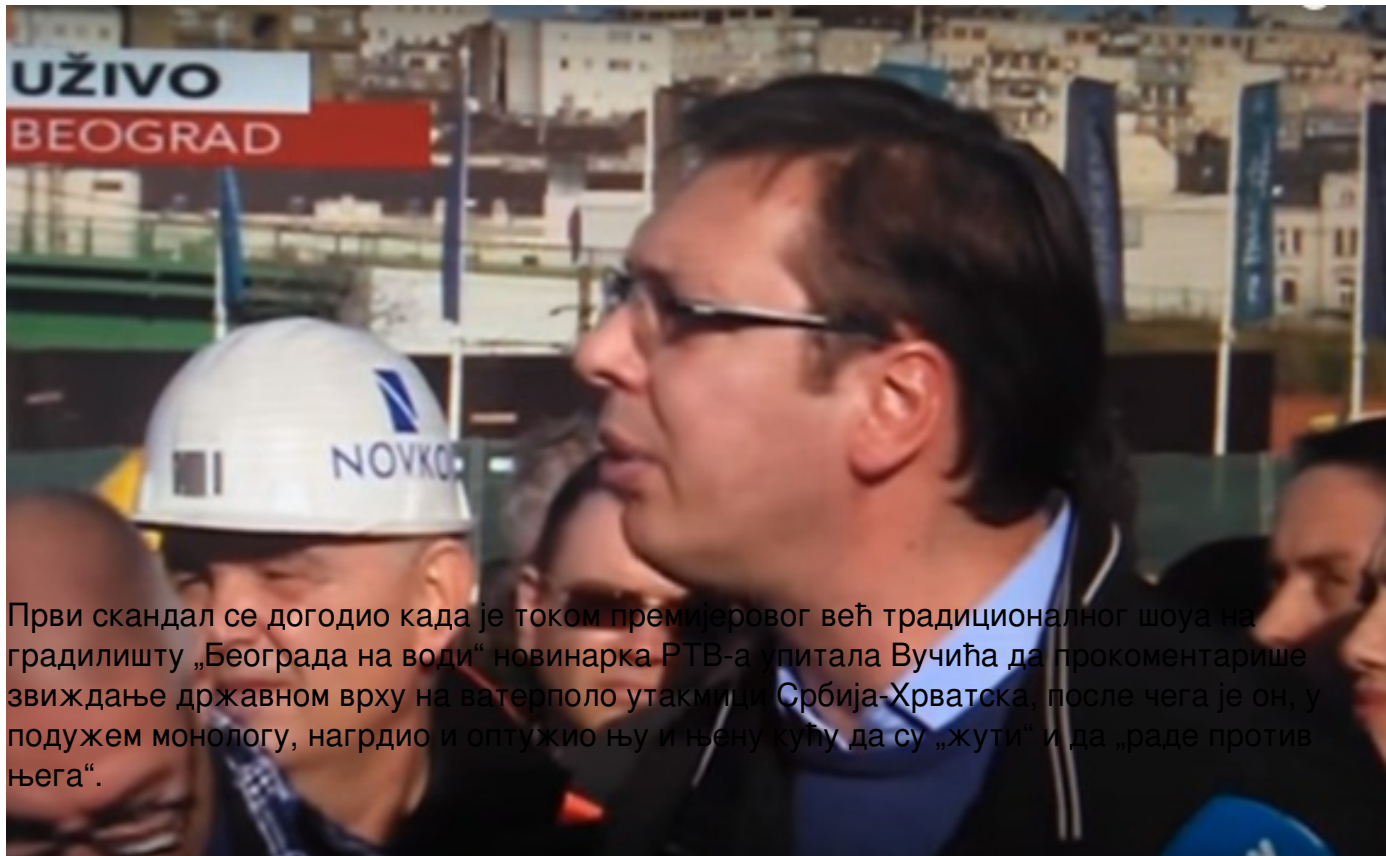
Сивило, цензура и патологија медијске сцене у Србији уочљиви су свакодневно на готово свим подручјима медијског живота. Символи тог сумрака су несумњиво ријалити програми, непостојање иоле озбиљније политичке емисије и примитивна изградња култа личности Александра Вучића у политичким рубрикама Информера и информативним емисијама Пинка и Студија Б.

У ову суморну медијску слику више се уклапа и „Јавни сервис“, који, поред традиционалног озрачивања јавног властоделца (који не, Вучићем досеже екстремне размере), показује и расадник непрофесионализма и тенденциозности. Наравно, да то још не може да се мени са стилиштом глумом на телевизијским апараташ то и јест велика омана – да се остварују као што, јало навијачки, тако је РТС, тоб, нека оаза, и да не припада медијској индустрији и објективности. Можда је тако у неком тренутку и било, али то дефинитивно више није – а привремене прозивке „јавног сервиса“ као неке „жуте оазе“ и легла опозиције према СНС и Вучићу од стране појединих СНС-овски медија и аналитичара или су производ неке индивидуалне фиксације и личног интереса, или, пак, тенденциозан маневар (у стилу - да се Власи не досете) којим се прикривају размере слугањства актуелној власти.

Две ситуације које су се десиле 12. јануара најбоље одсликавају морални и професионални суноврат, како РТС-а, тако и целокупног медијског и јавног живота у Србији.

Такорећи, ничим изазвано, Вучић се у свој редовној медијској сеанси приликом обиласка радова на „Београду на води“, неумесно и хистерично обрушио на РТС, телевизију у чијем се Дневнику појављује у просеку три-четири пута (увек у позитивном контексту), на којој гостује кад год пожели, и прича о чему год жели (пошто никада нема другог госта или, не дај боже, опонента, док водитељ(ка) по правилу статира и клима главом).

Први скандал се догодио када је током премијеровог већ традиционалног шоуа на градилишту „Београда на води“ новинарка РТВ-а упитала Вучића да прокоментарише звиждање државном врху на ватерполо утакмици Србија-Хрватска, после чега је он, у подужем монологу, нагрдио и оптужио њу и њену кућу да су „жути“ и да „раде против њега“.

"Они ваши (ДС) су ишли да се сликају, а нису ништа урадили... „Ви сте хтели да направите политички догађај од тога а ја ћу да вам изађем у сусрет (расписивањем избора) па ћете имати још већи политички догађај и још ћете више да се радујете“, викао је Вучић на збуњену новинарку.

Пошто је ситуација очигледно била више него мучна, у једном тренутку реаговала је њена колегиница са РТС-а, која је рекла да „није у реду да премијер етикетира присутне

новинаре, обраћа им се са „ови ваши“ и третира их као политичке противнике. На то јој је Вучић одбрусио да ће „да им се обраћа онако како он жели“ и затим наставио да оптужује ту новинарку и цео РТС да „раде против њега“. Чак и да је био у праву – а није – апсолутно је непримерено, недолично и неукусно да се на тај начин обраћа некоме (поготово још жени) ко је само радио свој посао. То је дословно нека врста јавног мобинга према новинарима, и то не први пут.

А то колико је РТС „жут“ и „опозицион“ најбоље се могло видети у наредном, вечерњем ТВ Дневнику РТС-а, где се Вучић поново уредно појавио четири пута, разуме се, све у позитивном контексту, а уредништво Јавног сервиса се до те мере понизило да је од целе инцидентне ситуације објавило само онај део у коме Вучић „грди“ и „дисциплинује“ новинарку РТС-а, али не и њену благу замерку премијеру што етикетира новинаре као политичке противнике.

Дакле, РТС је морао да објави Вучићево пљување по самом РТС-у, а да при том, не само да није смео да одговори на оптужбе и пљување, него се није удостојио ни да пренесе пет секунди борбе једне младе жене за људски третман на свом радном месту!

Логично би било да су као кућа или уреднички колегијум издали саопштење, осудили премијеров испад и заштитили колегиницу. Но, ако је то већ у домену научне фантастике (мада није јасно зашто би морало бити), онда је минимум минимума био да без коментара објаве и једно и друго, па нека гледаоци сами закључе. Или, коначно, могли су да читав тај део са инцидентом избаце, што јесте опортунистички, али ипак макар мало мање понижавајуће од овога што су урадили.

Али то, нажалост, није крај посрнућу Јавног сервиса тог дана. На истој телевизији, одмах након Дневника, гостовао је председник Републике Српске Милорад Додик, а ова медијска кућа, која је показала да нема ни мало поштовања према самој себи, ни према професији, ни према сопственим новинарима, исту дозу непоштовања – само у другом смислу и смеру – показала је према високом госту из суседне, братске и Србији најближе Републике Српске.

Да иронија буде већа, овај интервју, који је повремено попримао форму судског ислеђивања Милорада Додика, водила је Оливера Јовићевић, исти онај статиста и „климачица главом“ приликом бројних Вучићевих гостовања на РТС-у.

Са огромним набојем непријатељства и негативне енергије, решена да по сваку цену дисквалификује госта, Јовићевићка је сат времена водила дуел са председником Српске, какав није могао да очекује ни код најекстремнијих водитеља из Федерације БиХ. А њена исказана брига за „босански језик“ и Додикове имовинске прилике била је просто дирљива.

Перманентним прекидањем саговорника и изношењем нових података и оптужби (методом уличног добацивања) водитељка је целу емисију учинила апсурдном и мучном за гледање. Такав ниво отвореног непријатељства и готово мржње према саговорнику недопустиви су без обзира о ком госту да се ради, а посебно је скандалозно и срамотно што је овакав третман приређен, ни мање ни више него председнику Републике Српске.

А поготово, као што рекосмо, што није реч ни о каквој „хард-ток“ форми, нити новинару који иначе има такав стил, па је према свима исти.

И не треба имати ни трунку сумње да би овакво ислеђивање председника РС било могуће без „мига“, односно инструктаже са „највишег места“. При том то „највише место“ није колегијум РТС-а већ кабинет у којем се вуку сви конци у данашњој Србији. А врло је вероватно да је овакав „топли зец“ за Додика на Јавном сервису био нека врста казне на управо јуче поновљену решеност председника РС да, упркос „снажним сугестијама из Београда“, не одустане од најављеног референдума.

Овај „црни РТС уторак“ је вероватно најбољи показатељ медијских и политичких прилика у земљи и диктатуре у коју је Србија већ дебело загазила. Јер пуно бољи третман од овога на који је јуче наишао Додик немају ни актуелни председник Србије, ни патријарх Српске православне цркве. Са свима се може брисати патос и сви се могу ваљати по блату – и председник и патријарх и црква и судови и медији и новинари и опозиција и министри – једини ко је недодирљив, на чије увреде не сме нико да одговори и против кога свака изговорена критика представља „државни удар“ јесте Велики Вођа.

И о свему и свима, тобоже, постоји право да се „зна све“ – о прошлости, пословима и приватном животу – сем о прошлости, пријатељима, приватном животу, кумовима и пословима Александра Вучића.